

MEĐUNARODNI PROGRAM 58. FESTIVALA IGRANOG FILMA

Soldani se a priori ne zalaže za ono načelo: imaš ženu, vrati ljubavnicu, već pokušava zatomiti strasti da svi na kraju budu zadovolj(e)ni, ali i s malim ožiljcima koji će ih za neki budući izazov podsjetiti koliko se to isplati? Ana i Domenico će zadovoljiti svoje potrebe, a rekle bi žestoke feministkinje - Lesi se uvijek vraća kući

Piše **Mate ĆURIĆ**

Vrele pulske noći traže i malo osvježanja, ako ništa drugo opuštanja uz ljubice i kućne pomoćnice, koje su ove godine dobile počasno mjesto na Kaštelu. K tome, peti dan filma pod zvijezdama protekao je u znaku Talijana, kao prijatelja Festivala, i Francuza koji su ove 58. godine dobili značajan prostor, uz Engleze, možda i zbog toga što su se vratili u šezdesete i sedamdesete godine i odatle crpe inspiraciju za neke današnje probleme koji bi se, možda, mogli rješavati po već isprobanom modelu od prije pola stoljeća. Ako su naši susjedi i budući sustanari u EU-u u '60-ima, gdje smo onda mi? Odgovor ćemo brzo doznati kada od 16. krene nacionalni program.

Silvio Soldani nas je u kinu Valli malo zadavio svojom ljubavnom dramom "Želim nešto više", koja je svojevrsna izvedenica iz njegova daleko originalnijeg filma "Kruh i tulipani" iz 2000. kojega smo također vidjeli u Puli. Autor kojemu se pripisuje projekt "Novo talijansko kino" propituje bračni život ne kao za-

Iz filma "Žene sa šestog kata"

Imaš ženu,

datost dok nas smrt ne rastavi, već životnu nepredvidivost i mogućnost da nas Amorova strijela pogodi kada se najmanje nadamo i tako u nama rasplamsa usahle emocije i strasti. Problem je što onda s njima kada sve zakipti. Ani (Alba Rohrwacher) istječe biološki sat i odluka

o djetetu sa strpljivim i "običnim" Alessiom joj visi nad glavom, a onda se u njen službenički život uvuče pogled macho konobara Domenica (Pierfrancesco Favino), koji je pritom i oženjen, pa se strast crpi na slamku.

Autor nas stavlja u dilemu: uzeti ono što imaš, ili potraži-

ti ono što ne možeš dobiti? To traganje je i smisao u kojemu ne dozvoljavamo da nam čula odumru, ali što je s onom drugom stranom braka i veze koji strpljivo čekaju u svom samozadovoljavanju pažnju partnera kojemu smo se zakleli na vječnost. Soldani se a priori ne za-

U PULI: "ŽELIM NEŠTO VIŠE", "ŽENE SA ŠESTOG KATA" I "MIRAN ŽIVOT"

Filmski Kaštel je tn

vрати ljubavnicu

laže za ono načelo: imaš ženu, vrati ljubavnicu, već pokušava zatamiti strasti da svi na kraju budu zadovolj(e)ni, ali i s malim ožiljcima koji će ih za neki budući izazov podsjetiti koliko se to isplati? Ana i Domenico će zadovoljiti svoje potrebe, a rekne bi one žestoke feministki-

nje - Lesi se uvijek vraća kući.

Francuska romantična komedija sa španjolskim glumicama iz Almodovarovog mikrozmosa "Žene sa šestog kata" Philippea Le Guaya podsjeća nas na prve dane gastarbajterstva kada su Španjolke i Portugalke, a i naše služavke,

u Francuskoj i Engleskoj tražile posao, dok su muški odlazili u Njemačku i Švicarsku, a iskustva su im ovisila o tome na kakvog su gazdu, vlasnika, naletjeli. Recimo, Mariji (Natalie Verbeke) se posrećilo jer je uhvatila pravog kapitalca, burzovnog meštra i vlasnika zgra-

de usred Pariza Jeana-Luisa Jouberta (Fabrice Luchini) koji je prije svega dobar i iskren čovjek pa onda zaslužuje i mnogo mladu Mariju.

On će zbog ljubavi prema njenoj običnosti ostaviti sve i krenuti u potragu za njom u Španjolsku pa je za očekivati

da će tamo zajedno spojiti burzovno iskustvo i vrijedne ruke spremačice u razvoju turizma. Za početak. Le Guay i Verbeke dolaze i u Sarajevo, a zašto je toliko gledatelja nahrtilo na Kaštel, teško mi je dokučiti - osim ako nisu mislili da se radi o Almodovaru. I ja bih volio da je tako, ali za ovakvu vrućinu dobra je i ova limunada.

Peti talijanski film na festivalu (u koprodukciji s Njemačkom i Francuskom), a drugi triler, je "Miran život" Claudija Cupellinija na dobrom je tragu da se uklopi u priče o sjeni mafije čiji su krakovi dugački i nevidljivi, ali uvi-

jek dovoljno dugi da u svoj zagrljaj povuku svakog koga su bar malo okrnuli. Prošlosti se nemoguće sakriti, poruka je ovog filma u kojemu plaćenog ubojicu (Toni Servillo) koji se pokušao sakriti negdje u Njemačkoj susiže sudbina u liku sina Diega. Bježeći od sebe, pobjegao je i od sina, obitelji, ali će ga to ponovo sustići i u Njemačkoj s novom obitelji i novim sinom u potrazi za novim utočištem. Pitanje je samo tko će prije posustati. Mafija sigurno neće. Lako i zabavno, bez puno krvi i previše moraliziranja. Kako i dolikuje ozbiljnom trileru.

Danas na programu

Festivalski program nastavlja se danas u 10 ujutro u kinu Valli dječjom matinejom slovenskog pustolovnog filma "Mi idemo svojim putem" redatelja Mihe Hočevara.

U sklopu retrospektive filmova Jamesa Ivorya u 16.30, također u kinu Valli, bit će prikazana njegova humorna drama "Robovi New Yorka" iz 1989. godine.

Međunarodni program u 19 sati u kinu Valli donosi nam igrano-dokumentarni film "Majke" Milče Mančevskog, dok će u sklopu programa Puladok na pulskom Kaštelu u 21.30 sati biti prikazan film "Cinema Komunisto" redateljice Mile Turajlić. Međunarodni program na Kaštelu nastavlja se u 23.30 sati projekcijom kriminalističke komedije "Casino Jack" redatelja Georgea Hickenloopera s Kevinom Spaceyem u glavnoj ulozi. (B. V.)